

Sygn. akt V U 382/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 marca 2015 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 382/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 24 marca 2015 r. odmówił Z. B. wznowienia wypłaty emerytury od 01 stycznia 2009 r. do 30 września 2011 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. B. wskazał, iż wraz z przyznaniem prawa do emerytury w 2008 r., jej wypłatę zawieszono w związku z kontynuowaniem zatrudnienia. Stanowiący podstawę zawieszenia przepis art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej został uchylony przepisem ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych i od 01 stycznia 2009 r. emerytury nie podlegały zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Wnioskodawca wskazał na wynikający z art. 45 ustawy o emeryturach kapitałowych obowiązek organu rentowego poinformowania zainteresowanych o zmianie po tej dacie ich sytuacji prawnej. Wyraził przekonanie, że wysłanie broszurki informacyjnej listem zwykłym, skutkiem czego w dokumentacji brak jest potwierdzenia dokonania tej czynności, nie wyczerpuje realizacji wynikającego ze wskazanego przepisu obowiązku.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

We wniosku o emeryturę, w jego pkt V.8 Z. B. oświadczył, iż po przyznaniu świadczenia zamierza osiągać przychody w wysokości powodującej zawieszenie świadczenia, zaś w pkt V.9 podał, iż pozostaje nadal w stosunku pracy z (...)Zakłady (...) w P. i nie rozwiązał stosunku pracy.

d o w ó d: w aktach rentowych - wniosek, k. 5.

Decyzją z dnia 12 listopada 2008 r. organ rentowy przyznał Z. B. prawo do emerytury górniczej od 01 października 2008 r. i jej wypłatę zawiesił wobec kontynuowania zatrudnienia. Zawieszając wypłatę świadczenia poinformował ubezpieczonego, że w celu podjęcia wypłaty należy przedłożyć w Oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy.

d o w ó d: w aktach rentowych - decyzja, k. 41.

Uwzględniając kolejne wnioski Z. B. organ rentowy decyzjami z dnia 30 marca 2012 r. , 29 sierpnia 2013 r. i z dnia 29 lipca 2014 r. przeliczał jego emeryturę. W każdej z tych decyzji informował ubezpieczonego, iż wypłata świadczenia podlega zawieszeniu oraz, że w celu podjęcia wypłaty należy przedłożyć w Oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy.

d o w ó d: w aktach rentowych: – wnioski, k. 42, 50, 65,

- decyzje, k. 49, 62, 71.

We wniosku z dnia 16 lutego 2015 r. Z. B. wniósł o „ ... odwieszenie wypłaty emerytury od stycznia 2009 r.” W załączonym do tego wniosku oświadczeniu z dnia 16 lutego 2015 r. wnioskodawca oświadczył, iż jego zamiarem jest osiągnięcie przychodu w wysokości powodującej zawieszenie świadczenia.

d o w ó d: w aktach rentowych: - wniosek, k. 74 ,

- oświadczenie, k. 75.

W związku z osiągniętym w 2011 r., w okresie od 01 października do 31 grudnia 2011 r. oraz w 2012 r., w okresie od 01 stycznia do 21 listopada 2012 r. przychodem, zawiadomieniami z 18 marca 2015 r. organ rentowy rozliczył emeryturę wnioskodawcy. Decyzją z dnia 19 marca 2015 r. dokonał wypłaty zawieszony w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. emerytury.

d o w ó d: w aktach rentowych: - zawiadomienia, k. 89 i 90,

- decyzja, k. 92.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 24 marca 2015 r. odmówił Z. B. wznowienia wypłaty emerytury od 01 stycznia 2009 r. do 30 września 2011 r.

d o w ó d: w aktach rentowych – decyzja, k. 95.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalony w sprawie stan faktyczny jest niesporny. Istotny w niej jest fakt, iż prawo do emerytury Z. B. nabył od 01 października 2008 r. Ponieważ w chwili przyznania prawa do świadczenia wnioskodawca kontynuował zatrudnienie, zgodnie z obowiązującym w dacie nabycia prawa do świadczenia i nadal do 07 stycznia 2009 r. przepisem art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wypłata emerytury podlegała zawieszeniu.

Z dniem 08 stycznia 2009 r. przepis art. 103 ust. 2a został uchylony (art. 37 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych). Skutkiem tej zmiany była możliwość pobierania emerytury bez konieczności rozwiązywania kontynuowanego stosunku pracy, w okresie od 08 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. W chwili wprowadzenia tej zmiany i nadal świadczenie było zawieszane albowiem ubezpieczony nie tylko nie złożył wniosku o wypłatę świadczenia, ale przede wszystkim nie zmienił oświadczenia wskazującego na jego zamiar osiągnięcia przychodu powodującego zawieszenie emerytury. Ze względu zatem na brak oświadczenia wskazującego na zamiar osiągnięcia nie powodującego zawieszenie wypłaty emerytury oświadczenia, wypłata emerytury za czas od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. pozostawała w zawieszeniu.

Z dniem 01 stycznia 2011 r. wszedł w życie przepis art. 103a (dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw). Ponownie zatem od 01 stycznia 2011 r. wypłata emerytury uzależniona została od rozwiązania kontynuowanego stosunku pracy i zmiana ta nadal obowiązuje.

Zakładając nawet zaistnienie błędu organu rentowego, co wnioskodawca sugeruje, w świetle powyższych uwag, roszczenie o wypłatę emerytury za okres od 08 stycznia 2009 r. do 31 stycznia 2010 r. jest w świetle art. 135 ust. 3 ustawy emerytalnej spóźnione. Wniosek o wypłatę został złożony w dniu 16 lutego 2015 r.

Z tej samej przyczyny nie przysługuje wyrównanie emerytury za okres od 01 stycznia 2011 r. do 30 września 2011 r. Także w odniesieniu do tego okresu, w świetle oświadczenia wnioskodawcy, jego zamiarem było osiągnięcie przychodu powodującego zawieszenie wypłaty świadczenia.

Wobec rozliczenia przychodu i wypłacenia emerytury zawieszanej w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., roszczenie o wypłatę świadczenia za ten okres zostało zaspokojone.

W świetle niespornych ustaleń faktycznych ubezpieczony w okresie od 22 listopada 2012 r. nadal kontynuował zatrudnienie, co zgodnie z obowiązującym od 01 stycznia 2011 r. przepisem art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej powoduje zawieszenie wypłaty świadczenia, a ponadto także nadal aktualne były jego oświadczenia wskazujące na zamiar osiągnięcia przychodu powodującego zawieszenie wypłaty emerytury. Te niesporne fakty wskazują na bezzasadność roszczenia o wypłatę emerytury za okres od 22 listopada 2012 r.

Odnosząc się do argumentów odwołania należy wskazać, iż informując wnioskodawcę o zawieszeniu wypłaty świadczenia z powodu kontynuowania zatrudnienia i konieczności przedłożenia świadectwa pracy potwierdzającego fakt rozwiązania stosunku pracy, decyzjami o przeliczeniu świadczenia organ rentowy nie wprowadził go w błąd. Rozwiązanie kontynuowanego stosunku pracy jako warunek wypłaty emerytury nie obowiązywał tylko w okresie od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Z dniem bowiem 01 stycznia 2011 r. wszedł w życie przepis art. 103a (dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw) i ponownie od 01 stycznia 2011 r. wypłata emerytury uzależniona została od rozwiązania kontynuowanego stosunku pracy i zmiana ta nadal obowiązuje. Wszystkie zatem wydane już po tej dacie kolejne decyzje w przedmiocie przeliczenia emerytury, wskazujące na konieczność rozwiązania kontynuowanego stosunku pracy miały uzasadnienie prawne, a więc ich treścią organ rentowy wnioskodawcy nie wprowadził w błąd.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.